

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KIÆRMINDER til Kong Frederik den Sjettes Krands

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 334.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig08val-shoot-idm139746844038016.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Hvad nu *Folke-Sangen* angaaer, da forstaaer jeg dervedikke Noget, der blot staaer paa Papiret, men virkelig Sang i Folkemunde og i Folkets Aand, og jeg maa derfor indrømme, at Dens fornyede Liv er endnu saa spædt, at det af alle kortsynede og tunghøre Folk lader sig betvivle, og af fornemme Folk ustraffet foragte; men at dog Folkesangen virkelig gjenfødtes under *Frederik den Sjette*, gjenfødtes med Frydesangen, der for *halvtredsindstyve* Aar siden gienlød over hele Riget ved *Frederiks* og *Maries* Bryllup, det kan i det mindste jeg ikke lade mig aftrætte, som i min Barndom hørde Malkepiger synge »Nys fyldte skøn Siret sit attende Aar,« og havde jeg end aldrig siden mærket saadanne Livstegn, maatte jeg dogerklære det for umueligt, at noget Folkeligt, som fødtes under *Frederik den Sjette*, kunde uddøe under ham. Vist nok tør jeg ikke berømme hans Skjalde for at have gjort nær Alt hvadde kunde og burde til at understøtte den gamle Folkesang, derfra *Kæmpevisernes Dage* aldrig ganske uddøde, og at opfostre den Ny, men de satte dog Alle en Ære i at rime hvad Folket vildesyngte, saa hvad enten den lille Fugl, der synger som det klinger godt i alle Danske Øren og gienlyder i alle Danske Hjerter, herefter skal døe eller leve, tør jeg dog sige, at saalænge der enEen tilbage af Kong *Frederiks Skjalde*, saalænge lever den, var det endog kun i Skjaldens eget Bryst og for hans Øre. Vistnok vil der anderledes folkelig Virksomhed end hidtil fra Skjaldenes Side, varm Deeltagelse hos deres Venner og Kyndinger, og derhos Lykke til, om Folkesangen skal tilbagevinde sit kraftige og fyndige Liv iblandt os, som den unægtelig fattes; mender er dog ingen Grund til at lade Haabet fare, og det voxer hos mig, hvergang en *Kæmpevise* eller andre Sange, som ogsaa *Bønder* kunde og vilde istemme, toner i vort Samfund. Ja, mine Herrer! har Varsler endnu det mindste at betyde, da maa vort lille *Danske Samfund* blive en Rede for den lille Fugl, hvor 335 den fjedres i Mag til at overflyve Skoven, thi Samfundet udsprang jo egenlig af Hr. *Tønnes gamle* og *Holger Danskesny Vise*¹, saa kan det trives, har Folkesangen aabenbar baade Liv og Lykke med sig.